

Nové smuteční číslo, neboť se nedostává živých. †Arnošt Ráž, nová černá vlajka nad palubou melancholické lodi, jež ztratila směr. A. M. Píša, idylik, bývalý kritik z hlediska komunistického, volná mina, jež šelestí, avšak nevybuchuje. Č. Jeřábek, romanopisec, veliký optimistický chlapec, jenž do své sítky sráží klasy všech travin, zatím co motýl letí mimo. Živé sebrané spisy. Čím víc, tím méně. Josef Chaloupka (Kamarád mrtvých). Přišel právě včas. Tyto „dýmy na obloze“ padají spíše k zemi a věští značnou přítomnost vodních par v této atmosféře, nabitě šibeničním zoufalstvím. František Branislav: verše delší než Heydukovy. Má melancholickou flétnu, čímž se potvrzuje, že i dřevo má vnímavější duši než člověk. Autor není smutku schopen, neboť zpívá pouze podle 21 podmínek. Fraenkl tancuje kolem Biebla, jenž zasedl v čelo stolu. Ostatní cizinci, kteří k této hostině si přinesli vlastní krmí a vlastní šat. Jinak první pohyblivá Panorama s varietními kousky Čestmíra Jeřábka a Františka Götze na literární témata. Pokus, jak vydupat z písku optimistické květiny. Vyrostoply netýkavky a Seifertův vývoj nalezen nelogickým podle proslulé přesnosti a neúchylnosti Götzových kritérií. Záchrané práce tohoto vraku jsou stíženy začínající revoltou.

(Pásmo 1, č. 10, duben 1925)

*A kdopak za to může
Že na civilizaci jsme si tolik zvykli
Pod našim oknem nekvete už růže
Stojí tam dva rudé motocykly
Ještě dnes na nich pojedem do Afriky
Sbohem Čechy sbohem země naše rodná
Místo chleba přineste nám fíky
Černoško černá buďte tak hodná
Paprsek v kůži se vbod jak ševcovské šídlo
Ó slunce jihu kůži nepřipal mi
Vezeme sem pudr a evropské jídlo
Mademoiselle opice vítá nás ve stínu palmy
Opice se vyptává opice na to čas má
Uprostřed toho tropického žáru
Ó zdaž vám smíme nabídnout jedno číslo Pásma
Nejnovějšího umění z pražského baru*

(Nám se zdá, že ten „poetismus“ není nic tak nového; vždyť my již jako chlapi jsme zpívali píseň:

*„Bylo deset černochoů, lízalo rádo med,
jeden se z nich ulízal, zbylo jich devět.“
Atd.)*

(Šlehy 5, č. 11, květen 1925)